

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171168256/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

OBERSTEN.

Naar man er ni og tyve Aar, er man ikke længer nogen Dreng, som render efter Skörter. Man er da enten bleven en Mand, eller man er stærkt paa Veje til at blive til en Døgenigt. — Du talte om Fru von Aksajeff før . . .

FRUEN

(afbrydende).

Aa, men lad os dog for Guds Skyld lade hende fare. Du har naturligvis haft fuldkommen Ret. Hun er forbi, og det har været det med Schulzes Datter, der har tynget ham.

OBERSTEN.

Men der er netop Grund til at tale om Fru von Aksajeff nu. Jeg indser for sent, at jeg har taget mig den Affære altfor let.

FRUEN.

Aa, der vil da vel ingen bryde sig om saadan et Fruentimmer.

OBERSTEN.

Ja, jeg har jo tænkt lige saadan, at Fru von Aksajeff var jo af den Sort Kvinder, der ingen Skade tager — og Ungdommen er nu engang ung; Historien forløb jo ogsaa under Jagttagelse af alle Former. Nu indser jeg, at det er Willibald, der har taget Skaden.